

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 8 czerwca 2015 r.

Poz. 2104

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131-137.2015 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 5 czerwca 2015 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr IV/22/15 Rady Gminy Kurzętnik z dnia 30 stycznia 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu nad jeziorem Skarlińskim we wsi Mikołajki – Teren 4, gmina Kurzętnik

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa na wstępie, doręczoną organowi nadzoru z wraz dokumentacją planistyczną w dniu 7 maja 2015 r., Rada Gminy Kurzętnik, w oparciu o art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz na art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r., poz. 199) uchwaliła zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu nad jeziorem Skarlińskim we wsi Mikołajki – Teren 4, gmina Kurzętnik.

Zdaniem organu nadzoru, w badanym przypadku nastąpiło istotne naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co implikuje konieczność stwierdzenia nieważności ww. uchwały zgodnie z dyspozycją art 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Przed wszystkim zwrócić należy uwagę na fakt, że w podstawie prawnej przedmiotowej uchwały zmieniającej miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu nad jeziorem Skarlińskim we wsi Mikołajki – Teren 4, oraz w jej § 1 ust. 3 powołano się na uchwałę **Nr XLII/259/13 Rady Gminy Kurzętnik z dnia 14 listopada 2013 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu nad jeziorem Skarlińskim we wsi Mikołajki – Teren 4, gmina Kurzętnik**, która określiła granice opracowania tego planu. Tymczasem wskazana uchwała utraciła moc stosownie do postanowień § 5 uchwały Nr XLIX/301/14 Rady Gminy Kurzętnik z dnia 29 kwietnia 2014 r. wydanej w tej samej sprawie. Uchwała ta określiła na nowo granice opracowania planu, które w stosunku do postanowień pozbawionej mocy uchwały Nr XLIX/301/14 z dnia 14 listopada 2013 r. zostały rozszerzone.

Powyższa zmiana nie została w pełni uwzględniona w czynnościach przeprowadzonych przez Wójta, stosownie do dyspozycji art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Przewidziana w tym przepisie procedura uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego - po derogacji dotychczasowej tzw. uchwały intencyjnej i zastąpieniu jej nową, odmiennie kształtującą granice opracowania planu - winna być powtórzona od początku. W badanym przypadku, po podjęciu nowej uchwały intencyjnej z dnia 29 kwietnia 2014 r., jej treść uwzględniono jedynie wobec czynności wymienionych w art. 17 pkt 1 i 2 ww. uchwały, tj. dokonano stosownych ogłoszeń oraz zawiadomienia na piśmie instytucji i organów właściwych do uzgadniania i opiniowania planu. Pozostałe czynności wymagane w procedurze uchwalania planu, takie jak sporządzenie projektu planu miejscowego, prognozy oddziaływania na środowisko, sporządzenie prognozy skutków finansowych uchwalenia planu miejscowego oraz wystąpienia o opinie i uzgodnienia do projektu planu, a także uzyskane odpowiedzi właściwych instytucji i organów – jednoznacznie odnoszą się do zakresu oznaczonego w pozbawionej mocy prawnej uchwale intencyjnej Nr XLII/259/13 z dnia 14 listopada 2013 r. W takim też kształcie projekt został wyłożony do publicznego wglądu, zgodnie z wymogiem art. 17 pkt 9 ww. ustawy. Podkreślić należy, iż nie mamy tu do czynienia jedynie

z omyłką pisarską, polegającą na błędnym powoływaniu niewłaściwej uchwały intencyjnej. Świadczy o tym część graficzna dokumentacji, obejmująca niekatulany obszar, wskazany w nieobowiązującej uchwale intencyjnej.

W tej sytuacji, zgromadzona dokumentacja, w tym uwagi, opinie i uzgodnienia, a także sam projekt przedmiotowej uchwały w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu nad jeziorem Skarlińskim we wsi Mikołajki – Teren 4, gmina Kurzętnik – w istocie dotyczyły nieobowiązujących granic opracowania planu i jako takie nie mogły być uwzględnione. Instytucje, organy i zainteresowane osoby uczestniczące w procesie uchwalania tego planu nie miały bowiem możliwości wypowiedzenia się, co do prawidłowych granic planu, skutkiem czego tryb uchwalania planu w tym przypadku został ewidentnie naruszony.

Podkreślić trzeba, że zgodnie utrwalonym w orzecznictwie sądów administracyjnych poglądem, podzielanym całkowicie przez organ nadzoru, zachowanie wskazane w art. 17 ww. ustawy trybu sporządzania projektu planu miejscowego i uchwalania tego planu jest jednym z zasadniczych warunków uznania legalności uchwały w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Nadto każda zmiana planu zagospodarowania przestrzennego, będąca zmianą przepisu gminnego, wymaga przestrzegania ustalonego trybu postępowania, jak przy sporządzaniu planu zagospodarowania przestrzennego, przy czym nie ma żadnych możliwości pominięcia tego trybu, bez względu na rodzaj i zakres zmian (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 30 maja 2011 r. Sygn. akt II SA/Kr 355/11 oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 27 maja 2011 r. Syn. akt II SA/GI 1280/10).

Abstrahując od powyższego, w ocenie organu nadzoru niezgodny z prawem jest także zapis § 4 pkt 4 uchwały stwierdzający, że ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o intensywności zabudowy – należy przez to rozumieć wskaźnik określony w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przy czym powierzchnię całkowitą zabudowy należy rozumieć jako sumę powierzchni zabudowy wszystkich budynków lokalizowanych na jednej działce budowlanej. Wskazany zapis uchwały w zaprezentowanym brzmieniu definiuje pojęcie intensywności zabudowy w sposób odmienny niż przewidziany w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, bowiem art. 15 ust. 2 pkt 6 ww. ustawy w istocie określa intensywność zabudowy, jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej. Zaznaczyć trzeba, że wskaźniki intensywności zabudowy wyznaczone w planie na podstawie definicji ustawowej i przyjętej w uchwale odniosą inny skutek w zagospodarowywanej przestrzeni. Nadto przyjęcie ww zapisu przez Radę Gminy Kurzętnik naruszyło mające zastosowanie do aktów prawa miejscowego regulacje załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie Zasad techniki prawodawczej (Dz. U. z 2002 r. Nr 100, poz. 908). W myśl tych zasad w uchwale należy zamieszczać tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym (upoważnieniu ustawowym). Nie zamieszcza się natomiast przepisów niezgodnych z ustawą upoważniającą lub z innymi ustawami i ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi, chyba że przepis upoważniający wyraźnie na to zezwala (§ 115 i § 116 ww. załącznika). Ponadto w akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej (§ 149 ww. załącznika).

Reasumując, opisane powyżej uchybienia przesądzają o konieczności całkowitego wyeliminowania przedmiotowej uchwały z obrotu prawnego przez stwierdzenie jej nieważności.

W tym stanie rzeczy rozstrzygnięto, jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Grażyna Kluge
Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski